

ANDREJ M PAOUNOV
ITÁLIE / USA / NĚMECKO /
SPOJENÉ ARABSKÉ EMIRÁTY, 2018

Jedinečný, zcela otevřený pohled do tvůrčí dílny muže, jehož neotřelé konceptuální instalace měnily tvář ikonických míst po celém světě.

Christo je legendou konceptuálního umění, muž, pro kterého není žádný nápad nerealizovatelný a žádné dimenze příliš megalomanské. Slavné světové monumenty zabalil a umožnil nám spatřit je v úplně jiném kontextu. Všechny tyto instalace realizoval s Jean-Claude, svou uměleckou partnerkou a manželkou. Její smrt v roce 2009 byla pro Christa natolik bolestnou událostí, že přerušil svou uměleckou činnost. Nákladný projekt Plovoucí mola byl v roce 2016 náročným návratem zpět. Dokument Andreje Paounova je pohledem za kulisy legendy jménem Christo, biografickým portrétem i zábavnou poklonou muži, jehož umanutost nerespektuje jakékoli hranice.

Christo: Chůze po vodě

Původní název	Christo - Walking On Water
Režie	Andrej M Paounov
Produkce	Valeria Giampietro, Izabella Tzenkova
Střih	Andrej M Paounov, Anastas Petkov
Rok výroby	2018
Země	Itálie, USA, Německo, Spojené arabské emiráty
Jazyk	Anglicky s českými titulky
Nosiče	MP4
Stopáž	105 min.
Žánr	dokumentární
Premiéra	25 / 6 / 2020

Ke stažení

Foto v tiskové kvalitě	artcamfilms.capsa.cz
	Login: Artcam2020 Heslo: dobrefilmy
Materiály pro kina	http://ftp.sirenafilm.com:5000
Další informace	https://artcamfilms.cz/cs/film/christo-chuze-po-vode-3ERCKF
Trailer	

Aktuální informace ke sdílení
a volnému užití najdete na:
www.facebook.com/ArtcamFilms

O filmu

Deset let po smrti manželky a umělecké partnerky Jeanne-Claude se Christo pustil do budování *Plovoucích mol* (*The Floating Piers*), projektu, který společně se ženou vymysleli již před mnoha lety. Při natáčení snímku *Christo: Chůze po vodě* mohli tvůrci snímat Christa a jeho tým bez jakýchkoliv omezení, jde o pohled v duchu *cinema verité*, pohled do Christova uměleckého procesu, od počátku po dovršení jeho poslední velkoplošné umělecké instalace. Film bere diváka na intimní výpravu do Christova světa, vyhýbá se zprostředkovanosti způsobené rozhovory, voiceoverem nebo rekonstrukcemi reality. Kreslí portrét muže, který si klade za cíl pozdvihnout vnitřní prožitek nad demagogií.

A přitom se tento intimní portrét muže, jenž se žene za snem, odehrává na pozadí naprosto zběsilého ovzduší celého projektu: ten reflektuje složité vztahy, které vznikají z prolínání umění a politiky, technické výzvy a logistické noční můry a obří sílu přírody zachycenou úžasnými leteckými záběry v kontrastu k záběrům natáčeným zcela nezprostředkovaně, jako by kamera byla jen mouchou klidně pozorující okolí. Takže jak sledujeme průběh snu, poznáváme i muže, jenž ho pronásleduje - Christa.

Slovo režiséra Andreje Paounova

Vždycky mě fascinovala nekompromisní vize Christa a Jeanne-Claude, vize, jak by se mělo umění rodit, financovat a produkovat – zcela nezávisle a s jediným cílem zachytit radost a krásu. Bez ohledu na to, jak publikum prožívalo nebo interpretovalo nafouknutí tisíců barevných balónků, instalaci bezpočtu deštníků naráz v Japonsku a Kalifornii či zahalení Reichstagu, jde o díla umělců, která jsou v zásadě výrazem jejich bezprecedentní oddanosti a výjimečného smyslu pro estetično.

Zároveň byly moje představy o možnostech dokumentární kinematografie hluboce ovlivněny otevřenou upřímností *cinema verité* šedesátých let, jaká je k vidění v dílech Alberta a Davida Mayselsových, D.A. Pennebaker a Richarda Leacocka. Tyto filmy jsou zbavené banálních představ o zápletky a příběhu a nabízejí nový způsob, jak pojmout vyprávění. Nabídky příběhy, které se přirozeně zrodily z postav a těžily z nekontrolovatelného sledu událostí, což působilo, jako bychom se doslova topili v realitě.

Čas od času má dokumentarista z pekla štěstí. Pro mě to byl okamžik, kdy se naskytla možnost tyto dva světy propojit. V roce 2016 jsem dostal návrh udělat film o Christovi a jeho uměleckém procesu, začali jsme se 700 hodinami materiálu natočeného deseti různými štáby na různá média v průběhu jednoho roku, během příprav a produkce Christova posledního a klíčového díla *Plovoucí mola*. Zní to jako obrovské množství hrubého materiálu, ale v Christově světě jde o běžnou věc, neboť ho dlouhodobě fascinuje zaznamenávání vlastního tvůrčího procesu.

Pracoval jsem na filmu *Christo: Chůze po vodě* osmnáct měsíců, během nichž jsem byl v každodenním a mnohdy zcela bezprostředním vztahu s protagonistou, který pracoval (rozuměj žil) několik pater nad svítou stříhačů. Tudíž hrubý materiál, který jsem měl k dispozici, ač byl natočený v minulosti, se stal hmotou, z níž jsem vytesal portrét Christa a jeho procesu práce, tak jak jsem mu začínal rozumět skrze každodenní pozorování a interakce. V průběhu tvorby jsem postupně objevoval existující média včetně videí na YouTube

a záznamů z i-phonů, které zveřejnili turisté a náhodní kolemjdoucí, natáčel jsem další materiál, a to všechno se obtisklo do konečného produktu.

Málokdo má tolik mediální pozornosti jako Christo, takže nutným předpokladem nebylo umět hrdinu zachytit, ale spíše vymodelovat. To byl poměrně velký a osvobozující posun z tvůrčího procesu, který jsem používal ve svých předcházejících filmech, v nichž jsem měl absolutní kontrolu od konceptu přes natáčení po konečný produkt. Ale navíc to odráží něco zásadního z doby, v níž žijeme, v níž se kupí informace ve své syrové formě a velkým úkolem se stává zformovat je do čehosi autentického.

Z tohoto zážitku jsem si odnesl, že pro Christa je umění proces, nikoliv konečný výsledek. *Plovoucí mola* jsou taková třešnička na dortu, ale skutečné vzrušení plyne z promýšlení možností, překonávání byrokracie, krocení přírodních sil. Název filmu *Christo: Chůze po vodě* je dvojsmyslný – na první přečtení odkazuje k prožitku zprostředkovanému *Plovoucími moly*, ale v základě vyjadřuje můj cíl udělat film, který nabídne každému divákovi možnost kráčet v Christových stopách za svatým grálem tvorby.

Pozadí vzniku filmu

Na jaře roku 2014 se světově uznávaný umělec Christo se svým týmem vydal nalézt místo pro svou další velkou instalaci v žánru public art jménem *Plovoucí mola*. Usídlili se na malém, klidném jezeře Iseo, které leží v severní Itálii mezi jezery Como a Garda. Christo a jeho žena Jeanne-Claude na tuto myšlenku poprvé přišli v roce 1970 a poté se projekt snažili uskutečnit v Argentině a Japonsku. Měla to být jeho první velká instalace od *Bran* v Central Parku v roce 2005 a od úmrtí jeho ženy.

Nadšení místních italských úřadů se kvapem šířilo a Christo se svým týmem vyrazil zkonstruovat svůj dosud nejambicióznější projekt – tříkilometrovou stezku, která po celých šestnáct dnů umožní lidem bezpečně kráčet po vodě.

Christo a Jeanne-Claude tvořili velkoplošné instalace od šedesátých let dvacátého století – *Zahalení Reichstagu* v Berlíně, *Deštníky* v Kalifornii a Japonsku, *Běžící plot* v Kalifornii, *Zahalené pobřeží* v Austrálii, *Zahalený Pont Neuf* v Paříži a *Obklopené ostrovy* v Miami. Vytvořit takové instalace často zabere celá desetiletí a během toho, co se jim umělci pokoušejí vdechnout život, jsou mnohdy konfrontováni s různými politickými předáky, uměleckými inovátory a davem svébytných postav z toho či onoho regionu. Transformativní moc děl nakazí i ty, kdo uměním žijí.

Plovoucí mola: chronologie

1969

Christo a Jeanne-Claude navrhli *Projekt pro Rio de la Plata* (nafouklé a zahalené dvoukilometrové molo) v Argentině, což byl jejich první projekt s plovoucími moly. Tento návrh nikdy neprošel, ale přání umělců vytvořit plovoucí stezku se vynořilo v následujících desetiletích.

1996

V japonském Tokiu navrhli umělci *Projekt Daiba*, dočasné umělecké dílo, které využívalo dvě plovoucí promenády ke spojení dvou ostrovů v Tokijském zálivu z parku na ostrově Odaiba. Po neshodách s místním vedením umělci projekt zrušili.

Duben 2014

Christo se svým týmem si vybírají mezi italskými jezery Maggiore, Como a Iseo a Iseo nakonec zvítězí. Christo svůj čtyřicet pět let starý projekt s plovoucími moly promýšlí znovu na jezeře Iseo v severní Itálii.

Součástí *Plovoucích mol* mají být tři kilometry plovoucích stezek a dva a půl kilometru chodníků pokrytých látkou.

Duben 2014

Christo se svým týmem mají první z mnoha schůzek s italskými úřady, aby získali nutná povolení k realizaci *Plovoucích mol*.

Srpen – září
2014

Tým provede tajný test *Plovoucích mol* v Šlesvicku-Holštýnsku na severu Německa, aby zhodnotili konstrukční nároky projektu.

Únor 2015

Provozní ředitel Vladimír Javačev provede další test v Černém moři poblíž bulharského Sozopolu.

9. dubna 2015

Místní úřady projekt schválí a dají Christovi povolení *Plovoucí mola* vybudovat.

Jaro 2015

Začíná výroba komponentů pro celý projekt.

Zima 2015

Začíná montáž dílů jednotlivých mol.

Leden 2016

Vedoucí stavby Rosen Jeliaskov a jeho tým potápěčů začínají instalovat 240 kotev a 50 vyvažovacích zařízení, které mají *Plovoucí mola* na jezeře Iseo upevnit.

Duben 2016

První části mola jsou posunuty na svou konečnou pozici na jezeře.

15. června 2016

Po montáži částí mola, které tvoří plovoucí stezky, přilétá helikoptéra s látkou v barvě žluté jiřinky. Zaměstnanci projektu ji upevní na *Plovoucí mola*.

18. června 2016

Otevření *Plovoucích mol*.

3. července 2016

Závěrečný den *Plovoucích mol*.

Toto dočasné umělecké dílo přilákalo přes 1,2 milionu návštěvníků.

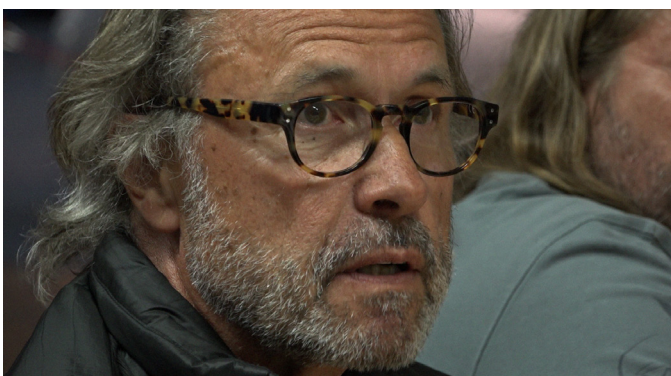

CHRISTO (13. 6. 1935 Gabrovo, Bulharsko – 31. 5. 2020 New York City, USA) a jeho žena Jeanne-Claude (13. 6. 1935 Casablanca, Maroko – 18. 11. 2009 New York City, USA) vytvořili některé z vizuálně nejvýraznějších uměleckých děl 20. a 21. století. Umělci začali společně tvořit roku 1961. K jejich velkoplošným projektům patří *Zahalené pobřeží, Little Bay, Austrálie, 1968-69; Zácłona přes údolí, Rifle, Colorado, 1970-72; Běžící plot, Sonoma County a Marin County, Kalifornie, 1972-76; Obklopené ostrovy, Biscayne Bay, Florida, 1980-83; Zahalený Pont Neuf, Paříž, 1975-85; Deštníky, Japonsko-USA, 1984-91; Zahalený Reichstag, Berlín, 1971-95; Zahalené stromy, Riehen, Švýcarsko, 1997-98; Brány, Central Park, New York City, 1979-2005; a Plovoucí mola, jezero Iseo, Itálie, 2014-16*. Jejich díla jsou zastoupena ve sbírkách Guggenheimova a Metropolitního muzea v New Yorku, v galerii Tate v Londýně a v Centre Pompidou v Paříži.

Christův synovec **VLADIMIR JAVAČEV** pracoval s Christem a Jeanne-Claude od roku 1991, pomáhal při koordinaci a stavbě *Zahaleného Reichstagu, Berlín, 1971-95, Zahalených stromů, Riehen, Švýcarsko, 1997-98* a *Bran, Central Park, New York City, 1979-2005*. Po smrti Jeanne-Claude se stal provozním ředitelem posledních Christových projektů – *Plovoucí mola, jezero Iseo, Itálie, 2014-16* a *Londýnská mastaba, jezero Serpentine, Hyde Park, 2016-18*. Byl také projektovým manažerem a provozním ředitelem plánovaného díla Christa a Jeanne-Claude jménem *Mastaba v Abú Dhabí (Projekt pro Spojené arabské emiráty)*.

WOLFGANG VOLZ spolupracoval s Christem a Jeanne-Claude jako dvorní a jediný fotograf jejich děl od roku 1971. Byl také spolu s Rolandem Speckerem projektovým manažerem *Zahaleného Reichstagu* a spolu s Josy Kraftem projektovým manažerem *Zahalených stromů*. Dohlížel na *Zed' - 13,000 barelů oleje, Plynojem Oberhausen, Německo, 1998-99* a *Big Air Package, Plynojem Oberhausen, Německo, 2010-13*. Společnou úzkou spoluprací zachytil v řadě publikací a na více než 300 výstavách v muzeích a galeriích po celém světě.

O režisérovi

Bulharský režisér a scenárista ANDREJ PAOUNOV prorazil svými dokumentárními snímky, např. *Georgi a motýli* (vítěz kategorie krátkých dokumentů na festivalu IDFA 2004), *Problémy s komáry a jiné příběhy* (Týden kritiky Cannes 2007) a *Chlapec, který byl králem* (uvedeno na Mezinárodním filmovém festivalu v Torontu). Jeho filmy se promítaly na více než 150 mezinárodních festivalech a získaly více než 40 ocenění. V současné době je ve fázi preprodukce svého prvního celovečerního narativního snímku *Leden*.

Poznámky

- Film byl sestříhán ze sedmi set hodin materiálu.
- *Plovoucí mola* byla k vidění celkem šestnáct dní od 18. června do 3. července 2016.
- V šestnácti dnech, během nichž byla mola otevřena, je navštívilo přes 1,2 milionů lidí.
- Šlo o nejnavštěvovanější uměleckou událost roku 2016.

Ocenění

- ★ MFF Locarno 2018 - oficiální výběr
- ★ MFF Toronto 2018 - oficiální výběr

ARTCAM FILMS

Rašínovo nábřeží 6,
128 00 Praha, Czech Republic

IČ 26198096, DIČ CZ26198096
Tel + 420/ 221 411 619

HEDVIKA PETRŽELKOVÁ
PR manager
hedvika.petrzelkova@artcam.cz
+420 776 167 567

ALENA VOKOUNOVÁ
Programing, kopie
alena.vokounova@artcam.cz
+420 607 194 251

ARTCAMFILMS.CZ